

O Continuă Nădejde

Text biblic : Psalm 71:12-21

Versetul de aur

Și eu voi nădăjdui pururi, Te voi lăuda tot mai mult. Ps 71:14

Introducere

Unii dintre noi am trăit, momente în care speranța părea imposibilă. A crede că nu ai nicio posibilitate de mântuire, iertare sau milă este cel mai greu lucru în viață. Din fericire, Psalmul 71 (și restul Bibliei) afirmă că o viață fără speranță nu este inevitabilă pentru nicio ființă umană. Acest psalm prezintă perspectiva cuiva care nu a ajuns încă într-o lume perfectă, dar crede în posibilitatea ei – datorită bunătății continue ale lui Dumnezeu. Psalmul 71 nu are autor și prezintă o rugăciune personală. Probabil acest Psalm a fost scris pentru a fi prezentat în fața oamenilor adunați la Templu în timpul Praznicelor de Sărbători. Psalmul 71 leagă cererile de ajutor de problemele cu care se confruntă, și expresia de încredere în Dumnezeu. Psalmistul exprimă încredere în bunătatea lui Dumnezeu (v. 2) și încrederea în El dea lungul vieții (v. 5–6). Versetele 10–11 descriu insultele criticilor și vrășmașilor psalmistului.

Contextul lecției

I. Dumnezeu Speranței (Psalm 71:12-16)

A. Cerere de chemare în ajutor (v 12-13)

În urma acestor insulte, v 12 răspunde vrășmașilor nu prin întoarcerea insultelor lor, ci cerând prezența lui Dumnezeu (comparați cu Psalmul 22:19). Psalmistul a afirmat că acuzațiile dușmanilor sunt lipsite de teme și false și că Dumnezeu le va dovedi greșeala și le va justifica victima.

Cele două cereri din v 12 sunt strâns legate. În primul rând, cererea ca Dumnezeu să nu se depărteze de psalmist și cererea grabnică de ajutor a psalmistului. Acest ajutor va face de rușine pe toți vrășmașii lui.

B. Angajamentul închinătorului (v. 14–16)

Faptul că primește ajutor de la Dumnezeu va întări lauda care i se aduce Lui.

Versetul 14 descrie faptul că psalmistul va lăuda pe Domnul în toate situațiile, chiar și în cazul în care rugăciunea lui nu va fi ascultată., și se continuă în versetul 15.

Psalmistul are o așa mare încredere în Dumnezeu și în bunătatea Lui, că orice s-ar întâmpla el va proclama întotdeauna bunătatea lui Dumnezeu.

II. Lucruri Învățate din Tinerețe (Psalmul 71:17-21)

A. O învățare continuă a bunătății Lui Dumnezeu (v17-18)

Atotputernicia lui Dumnezeu este descrisă de poet, care din tinerețe până la anii bătrâneții propovăduia oamenilor despre minunile Domnului. Faptul că a ajuns la anii bătrâneții nu îl împiedică de a cere de la Dumnezeu să nu-l părăsească și să-i dea putere de a proslăvi numele lui și neamului mai tânăr care vine după el.

B. Doamne cine altul este ca Tine (v 19-21)

S-ar putea spune de unii oameni că au făcut lucruri mari, dar prin mijloace nu prea clare. Neprihănirea lui Dumnezeu se vede în toate lucrurile pe care le face; cererea lumii, mila și

bunătatea lui, mila sau dreptate, totul a fost făcut perfect de Domnul. Neprihănirea lui Dumnezeu devine tangibilă în moduri pe care oamenii le pot identifica înțelege și vedea. Din acest motiv, poemul vorbește despre incomparabilitatea lui Dumnezeu (Exod 15:11; 1 Regi 8:23; Mica 7:18). Nimeni altul din Cer sau de pe pământ nu poate avea aceleași rezultatele ca și Creatorul nostru.

Acest verset amplifică rolul lui Dumnezeu ca profesor. Dumnezeu a permis celor credincioși să treacă prin necazuri, deoarece în circumstanțe dificile se pot învăța o mulțime de lucruri (1 Petru 1:7).

Faptul că Dumnezeu ne trece prim încercări este un lucru din care trebuie să învățăm, dar după încercare va veni o zi mai luminoasă, și ne va duce la ape de odihnă.

Acest pasaj subliniază frumos rolul lui Dumnezeu ca învățător. În timp ce credincioșii întâmpină încercări și dificultăți, aceste experiențe servesc drept teren fertil pentru învățare și creștere (1 Petru 1:7). În plus, Dumnezeu are puterea de a învia metaforic o persoană, așa cum este subliniat în Deut 32:39 și 1 Tes 4:15–18.

Psalmistul recunoaște că încercările se pot simți ca o coborâre în adâncurile pământului, totuși Dumnezeu are capacitatea de a-i învia chiar și pe cei aparent lipsiți de viață (1 Regi 17:17–22). O temă similară reiese din rugăciunea lui Iona din pântecele peștelui (Iona 2:3–10).

Expresia „adâncurile pământului” are un simbolism bogat. Poate servi ca o metaforă pentru suferința extremă sau moarte (Iona 2:6) și subliniază imensitatea milii lui Dumnezeu (Psalmul 36:6).

În cele din urmă, suferința nu are ultimul cuvânt, pentru că Dumnezeu deține puterea de a restabili viața și de a ne ridica din orice abis cu care ne putem confrunta.

CONCLUZII

Acest psalm, ca și alții, îl înfățișează pe Dumnezeu ca profesor în școala vieții. Elevul ascultă cu entuziasm în lecții chiar și atunci când sunt dificile, chiar și atunci când implică suferință reală. Când alți oameni încearcă să ne distrugă, chiar și atunci, există speranță. Speranța este posibilă pentru că această viață nu ne aparține în totalitate nouă și orice rău la care am putea să ne gândim, nu va prevala în cele din urmă. Dumnezeu domnește. El lucrează constant pentru binele nostru, într-un loc în care iubirea prevalează asupra urii.

. În calitate de bun învățător, lui Dumnezeu îi pasă foarte mult de bunăstarea elevilor săi și ne conduce într-un ritm în care putem merge cu succes către scopul final, o viață de bunătate și pace înaintea Lui (5:3–5).

O lume mai bună începe prin folosirea adorării lui Dumnezeu. o vorbire blândă duce la acțiuni mai bune și la relații mai bune. Dumnezeu să ne dea această mângâiere și să aducă împărăția Lui pe pământ așa cum este în Ceruri (Matei 5:10).

Ce trebuie să memorăm: *Strigă către Dumnezeu și vei fi mângâiat.*